

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 אפריל 2018

ת"פ 17-01-18772 מדינת ישראל נ' יפרח(עציר) ואח'
ת"פ 16-09-44911 מדינת ישראל נ' לייבוויץ(עציר)

לפני כבוד השופט בני שגיא

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

יניב חיון ת.ז. 033171950

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד יפעת שטיין ועו"ד נתנאל חיים

ב"כ הנאשם – עו"ד אבי עמירם ועו"ד איה שורק

הנאשם התייצב

פרוטוקול

ב"כ המאשימה:

בתום הליך גישור, הגענו להסדר טיעון לפיו הנאשם יודה ויורשע בעובדות כתב האישום.

אשר לעונש – נעתור במשותף להשתת עונש של 18 חודשי מאסר, מאסר על-תנאי, קנס בסך 50,000 ₪ וחילוט. סכום החילוט יעמוד על הסכום שנתפס במסגרת החקירה, כאשר מתוך סכום זה יושבו לאשת הנאשם 30,000 ₪ והיתרה תחולט. גם הקנס ילקח מתוך הסכום שנתפס.

ב"כ הנאשם:

מאשר את ההסדר.

הנאשם:

אני מבין את ההסדר הטיעון, מבין את כתב האישום ומודה בעובדות.

הכרעת דין

על יסוד הודאת הנאשם בעובדות כתב האישום אני מרשיעו בעבירות הבאות:

סיוע לקבלת שוחד, עבירה לפי סעיף 290 יחד עם סעיף 31 לחוק העונשין ;

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 אפריל 2018

ת"פ 17-01-18772 מדינת ישראל נ' יפרח(עציר) ואח'

ת"פ 16-09-44911 מדינת ישראל נ' לייבוויץ(עציר)

סיוע לגניבה בידי עובד ציבור, עבירה לפי סעיף 390 לחוק העונשין יחד עם סעיף 383 (א) וסעיף 29(ב) לחוק העונשין;
רישום כוזב במסמכי תאגיד, עבירה לפי סעיף 423 לחוק העונשין;
קבלת הכנסה בעבודה ביודעו שלא נוכח ממנה מס, לפי סעיף 218 לפקודת מס הכנסה;
אי תשלום דמי הביטוח הלאומי בעד עובדו, כאמור בחוק הביטוח הלאומי – עבירה לפי סעיפים 398(ג) ו-398(ה) לחוק הביטוח הלאומי.

ניתנה והודעה היום ב' אייר תשע"ח, 17/04/2018, במעמד הנוכחים.

בני שגיא, שופט

ב"כ המאשימה:

אין לנאשם רישום פלילי.
הנאשם היה מנהל עבודה שכיר בחברת אהוד מאיר שאיבות בע"מ, שהייתה קבלנית שביצעה עבודות עבור תאגיד המים של עיריית תל-אביב הוא תאגיד מי אביבים.
על-פי עובדות כתב האישום, הנאשם העביר כספי שוחד מחברה מתחרה לכאורה לחברת אהוד מאיר שאיבות בע"מ, שכונתה בכתב האישום – חברת "א". את השוחד העביר הנאשם לאחד האזורים במי אביבים, וזאת כדי לקדם את האינטרסים של חברת "א". כחלק מהתפקיד של הנאשם, הוא הוציא מפעם לפעם, פקודות עבודה שקשורות למכרז הגלובאלי (214/07) עליו הוא היה אחראי, ושכללו פריטים פיקטיביים. לאחר שהנאשם מילא את אותן פקודות עבודה, הגיש אותן לאישור האזורים של התאגיד, שעפ"י הנטען בכתב האישום, שוחדו.
החובים הפיקטיביים שהגיש הנאשם במסגרת אותו מכרז, הסתכמו לסך של 8,983,967 ₪, ומי אביבים שילמה למעסיקה של הנאשם – חברת אהוד מאיר שאיבות בע"מ, את הכספים נשוא אותם חיובים פיקטיביים.
בכך, עובדי מי אביבים גנבו מהמעסיקה שלהם את הכספים ביחד עם קבלניות המשנה, והנאשם סייע להם בכך שמילא את פקודות העבודה. תוך כדי מילוי אותן פקודות עבודה, הנאשם גם רשם פרטים כוזבים במסמכי התאגידים, הן של המעסיקה אהוד מאיר שאיבות והן בחברה – תאגיד מי אביבים.
בנוסף על כך, הנאשם קיבל הכנסה לא מדווחת לרשויות המס, בסכום של 562,000 ₪, בידעה שהמס על הכנסה זו לא שולם וגם לא דמי הביטוח הלאומי.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 אפריל 2018

ת"פ 17-01-18772 מדינת ישראל נ' יפרח(עציר) ואח'

ת"פ 16-09-44911 מדינת ישראל נ' לייבוביץ(עציר)

אני מבקשת לציין שכתב האישום הזה הוא חלק מסדרת כתבי אישום שהוגשו בפרשה, ושעניינה מערכת שחיתות וסיאוב שהתנהלה לאורך שנים בתוך תאגיד המים מי אביבים, כאשר קבלני המשנה משחדים עובדים רבים מתוך התאגיד על-מנת שהללו לא יבצעו את עבודתם, יעלימו עין, ויתנו אישורים לחיובים פיקטיביים ומנופחים שהגישו אותן קבלניות המשנה.

נתון נוסף שאבקש להדגיש – שעל פי הראיות שבידי המאשימה, הנאשם שימש "צינור" להעברת כספי השוחד. אין בידנו ראיות לכך שהוא גזר חלק מכספי השוחד או חלק מכספי הגניבה. הנאשם כן תוגמל על-ידי יוסי ליבוביץ' – מי שהיה מנהל מרכז השליטה והבקרה של מי אביבים והיה אחד ממקבלי השוחד.

ככלל, הפסיקה מאפשרת לנו בטיעון לעונש, כשמדובר בהסדר טיעון, לטעון שלא על-פי תיקון 113, וכך אנו נעשה גם פה. בטענות שלנו בגישור, הראינו חלק מהראיות שמבססות לטעמנו, את האמור בכתב האישום, וכשהצגנו את העונש הראוי בעינינו, ניסינו לאזן בין חומרת המעשים שעשה הנאשם והם חמורים, לבין היותו שכיר וחלקו בתמונה העבריינית הכוללת שהתגלתה בפנינו.

בעונש המוסכם של שנה וחצי מאסר בפועל, קנס וחילוט כספי שוחד, למי שרק סייע לביצוע עבירות בתחום טוהר המידות, ופעל בצורה עבריינית בכל הקשור להתנהלות המוסרית-ציבורית, אנחנו מבקשים להעביר מסר ברור של מאבק, ללא פשרות בשחיתות שלטונית, ואזהרה לכל מבצעי הפוטנציאליים של עבירות מסוג זה, שבסופו של דבר, גם אם העבירות הכלכליות נראות פשוטות לביצוע, וקוסמות בשל הכדאיות שלהן, אותו עבריין פוטנציאלי ייתפס, יעבור תקופה לא פשוטה של חקירות והליך משפטי, וייתקל בענישה מחמירה שאינה שווה את ביצוע העבירות. אנחנו נבקש מבית המשפט לומר את דברו בגזר הדין בעניין זה.

לאחר ששקללנו את נסיבות ביצוע העבירה, התיק הזה ובכתב האישום, ואני רוצה לציין את זה בנקודות – מדובר בעובד שכיר, החלק היחסי של הנאשם בעבירות נשוא הפרשה הזאת, סיוע לשוחד, סיוע לגניבה בהיקף של 9 מיליון ₪, העובדה שכספי הגניבה לא הגיעו לידי אלא לכיס המעסיק שלו, סכומי ההעלמה והסרת המחדל, תוך שאנחנו מכילים את מדיניות הענישה הנוהגת, אנו סבורים כי מתחם הענישה הראוי בתיק זה, לנאשם זה, הוא בין 18 ל- 40 חודשי מאסר וקנס של בין 50 ל- 150 אלף ₪, בהינתן שיש גם חילוט.

בנוגע לנסיבות שאינן קשורות לעבירה – כדי לקבוע את המתחם- אנו מוצאים את הנאשם ברף התחתון של המתחם, הן משום שאין לו עבר פלילי, הן משום שנטל אחריות על מעשיו והן משום שביקש להגיע להסדר, בשלב יחסית מקדמי, ולפני תחילת ההוכחות.

לאור כל שאמרנו, נבקש מבית המשפט לכבד את ההסדר, ומודים לבית המשפט על הליך הגישור.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 אפריל 2018

ת"פ 17-01-18772 מדינת ישראל נ' יפרח(עציר) ואח'

ת"פ 16-09-44911 מדינת ישראל נ' לייבוויץ(עציר)

ב"כ הנאשם:

אני כמובן מודה לבית המשפט הנכבד על הסיוע בגישור ועל התוצאות אליהן הגענו.
הנאשם יליד 1976, בן 42, גדל בילדות קשה מאוד, במובן זה שהאב נטש את המשפחה, הנאשם נאלץ לעבור לפנימייה בעקבות הנטישה הזאת, האם לא יכלה לשאת בעול של הפרנסה. בשלב מסוים, הנאשם נאלץ לעזוב את הפנימייה ולחזור לביתו, שכן הבית קרס מבחינה כלכלית, ואף על פי כן סיים 12 שנות לימודים, בלימודי אחה"צ, כשלא היה מוכן לוותר על האופציה של לייצר לו קו עצמאי מבחינת יכולתו לפרנס ובבוא היום לעמוד על שתי רגליו ולפרנס משפחה.
הנאשם התגייס לצבא, שירת בבסיס אמונים פיקודי, גם במילואים ועשה כל שאפשר לעשות, ולא נתלה על עבודות סוציאליות או בעיות סוציאליות כדי לקבל פטורים. אך תחושת האחריות באה ללמד את מי אנו דנים היום.

הנאשם נישא בפעם הראשונה, יש לו בת מהנישואין הראשונים ועוד שלושה ילדים מהנישואין השניים. מדובר על ילדים בגילאים 11, 9 ו-4. אתמול ישבתי עם הנאשם על האפשרות שגזר הדין יינתן היום, על הדרך איך לבשר לילדים על כך שהוא נכנס לכלא, והדבר מראה על ההתמודדות. ביום שאני ניגשתי ושוחחתי איתו לראשונה, בתחילת המו"מ, וברור היה שהתיק לא יסתיים בעבודות שרות אלא בכלא, הנאשם התפרק לגמרי. הנאשם אמר שהוא רוצה לקחת אחריות על חלקו ולסיים את העניין. זה הוביל אותנו לכאן, ולא יצאתי עם כל משאלותי בכיסי, אך בסופו של יום, הגישור הסתיים כפי שהסתיים ואני מקווה שמפה נצא לדרך חדשה.

במובן של האירועים – יוגש כי על-פי הראיות שישנן, גם הסיוע לשוחד, השוחד נסגר שלא בנוכחותו, הוא התבקש בשלבים מאוחרים יותר להיכנס לעניין, כאשר לא היה חלק וצד. לכאורה אפשר לומר שסייע לשוחד, כשתפקידו היה להעביר את המעטפות ולא מעבר לזה, ולא גזר קופון מכך.
בית המשפט ראה את העימות עם עד המדינה, שאמר כי הוא ביקש זאת מהנאשם בתור חבר, ותיאר את חלקו.

לגבי נושא הסיוע לגניבה – בנושא זה יובהר כי יש מכרז 214/7 זה המכרז היחיד שנוגע לנאשם עצמו. במכרז זה יש שישה מקט"ים שהמדינה טוענת שהיו אמורים להיכלל בתוך המכרז הכולל והיו אמורים לכאורה להיות משולמים על-ידי מי אביבים, כאשר אין התחשבויות על ששת המקט"ים הללו. הנאשם קיבל הנחיות מהמעסיק שלו איך למלא את הטפסים בהתאם למקט"ים הללו, וכך עשה. הנאשם לא קיבל מכספי הגניבה סכום מסוים.

ביחס לעבירות המס - החובה בדרך כלל ולפני הכל חלה על המעביד, והמחדל הוסר. שולם סכום של למעלה מחצי מיליון ₪ להסרת המחדל הזה. בסופו של יום, תיק המס הזה התבסס על הודאתו במשטרה.

אני מבקש לזקוף לזכותו את העובדה שהנאשם הודה, לקח אחריות על העניין, הדבר לא קל ולא פשוט עבורו, זה מעין מסע אטלס שעולה לפסגת ההרים, הפרידה מהמשפחה, הנזק הכלכלי והנפשי שייגרם

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 אפריל 2018

ת"פ 17-01-18772 מדינת ישראל נ' יפרח(עציר) ואח'

ת"פ 16-09-44911 מדינת ישראל נ' לייבוויץ(עציר)

מהעניין, אבקש כי זה יקבל ביטוי בגזר הדין, שכן נצטרך פעם אחת להתייבב בפני ועדת השחרורים
וכמובן רוח גבית מבית המשפט בגזר הדין. לי אין ספק שאם הנאשם הגיע לגיל 42 בעמל כפיים ועשה
את שעשה, ופעם ראשונה ואחרונה, וזה לא אדם שהיה לו תיק פתוח עד עצם היום הזה, והעובדה
שמדובר בשכיר, וכתב האישום נותב בעיקר מקבלנים ומאנשי ציבור, יש רצועה, הנאשם הוא היחיד
ברצועת העובדים השכירים הנמצאים כאן ונותנים את הדין.
לכן, בסופו של יום, הנאשם חי מהמשכורת, הא ותו לא. ואבקש מבית המשפט לכבד את הסדר הטיעון.

הנאשם:

אני מצטער ומביע חרטה, לוקח אחריות.

גזר דין

הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של סיוע לקבלת שוחד, עבירה לפי סעיף 290 יחד עם סעיף
31 לחוק העונשין; סיוע לגניבה בידי עובד ציבור, עבירה לפי סעיף 390 לחוק העונשין יחד עם סעיף
383 (א) וסעיף 29(ב) לחוק העונשין; רישום כוזב במסמכי תאגיד, עבירה לפי סעיף 423 לחוק העונשין;
קבלת הכנסה בעבודה בידועו שלא נוכה ממנה מס, לפי סעיף 218 לפקודת מס הכנסה; אי תשלום דמי
הביטוח הלאומי בעד עובדו, כאמור בחוק הביטוח הלאומי – עבירה לפי סעיפים 398(ג) ו-398(ה) לחוק
הביטוח הלאומי.

כתב האישום שהוגש נגד הנאשם הוא חלק ממספר כתבי אישום שהוגשו בפרשת שוחד וגניבה בתאגיד
המים "מי אביבים", תוך שחברות נוספות, אשר שימשו כ"קבלני משנה" ביצעו אף הן עבירות במסגרת
הפרשה.

הנאשם עבד בתקופה הרלוונטית בחברת "מאיר שאיבות בע"מ" וחלקו במסכת העובדתית המפורטת
בכתב האישום, וכפי שבא לדי ביטוי בביצוע העבירות, מתמקד בשלושה רכיבים: (א) סיוע לשוחד,
כאשר הנאשם העביר כספי שוחד מאחת החברות המפורטות בכתב האישום (מכונה "א"); (ב) סיוע
לגניבה בידי עובד ציבור, כאשר הנאשם מילא פקודות עבודה כוזבות ביחס לפריטים מסוימים שנכללו
במכרז, ובעקבות פקודות עבודה אלה, שילם תאגיד המים "מי אביבים" לקבלן המשנה, אצלו הועסק
הנאשם, סכום של כ- 9 מיליון ₪; (ג) עבירות מס שהן פועל יוצא של שכר לא מדווח ששולם לנאשם
על-ידי מעסיקו.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 אפריל 2018

ת"פ 17-01-18772 מדינת ישראל נ' יפרח(עציר) ואח'

ת"פ 16-09-44911 מדינת ישראל נ' לייבוויץ(עציר)

במסגרת הסדר הטיעון, שגובש בתום הליך גישור, עתרו הצדדים במשותף להשתתף עונש של 18 חודשי מאסר, מאסר על-תנאי, קנס בסך 50,000 ₪ וחילוט.

התובעת הבהירה כי הענישה שגובשה בהסדר הטיעון נותנת ביטוי לכלל האינטרסים העומדים ביסוד הענישה, הן אלה הקשורים לאינטרס הציבורי והן אלה הקשורים לנתוניו של הנאשם, וליתר המעורבים בפרשה. נטען כי אף שההסדר הולך כברת דרך לקראת הנאשם, יש מקום לכבדו מאותם טעמים שפירטה התובעת בטיעונה.

הסנגור עמד על נתוניו האישיים והמורכבים של הנאשם, על העובדה כי הנאשם לא גרף לכיסו סכומי כסף כלשהם מכספי השוחד או מכספי הגניבה, ולמעשה, ניתן לראות את חלקו כחלק "טכני", ולא כמי שמעורבותו בקנוניה הייתה עמוקה. עוד ביקש הסנגור ליתן משקל להודאתו של הנאשם, ולעובדה כי אין לחובתו הרשעות קודמות – נתון אשר מלמד על הקשיים בריצוי תקופת מאסר ראשונה.

בבואי לבחון את כלל הנתונים שהובילו את הצדדים להסדר טיעון, לרבות אלה הראייתיים שהוצגו בפניי במהלך הליך הגישור, הגעתי לכלל מסקנה כי יש מקום לכבד את הסדר הטיעון, שכן ההסדר נותן ביטוי הולם ומאוזן לכלל השיקולים.

אין חולק כי יש לראות חומרה לא מבוטלת במעשיו של הנאשם, הן בהינתן מגוון הפעולות שבוצעו על ידו בפרשות השונות, הן בהינתן סכומי הכסף המדוברים, והן בהינתן היקף הפרשה ואופייה החמור של הקנוניה שרקמו המעורבים בה.

מנגד, ובהקשר לביצוע העבירות – חשוב לציין כי הוסכם על הצדדים שהנאשם לא גרף לכיסו סכומי כסף שהם חלק מכספי השוחד או חלק מכספי הגניבה, ויש לראות נתון זה כנתון המעמיד את מעשיו של הנאשם ברף שאינו הרף העליון של המעשים, בוודאי בהשוואה למעורבים אחרים. הנאשם אף היה שכיר באחת החברות העומדות לדין, על כל המשתמע מכך.

הסדר הטיעון נותן אף ביטוי להודאת הנאשם וקבלת האחריות, וכן לחסכון בזמן ציבורי. יצוין כי הנאשם בחר לקחת אחריות עוד טרם החלו להישמע ראיות בהליך, וברור כי משקל ההודאה, כמו גם רכיב החיסכון בזמן ציבורי, מצדיקים הקלה בענישה. אציין כי אף אם ההליך ינוהל בסופו של יום בעניינים של האחרים, ברור כי בכל הנוגע לנאשם, יש לראותו כמי שחסך זמן ציבורי בניהול משפטו.

ההסדר שהוצג אף מתיישב עם נתוניו האישיים של הנאשם, כפי שאלה עלו בדברי סנגורו.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 אפריל 2018

ת"פ 17-01-18772 מדינת ישראל נ' יפרח(עציר) ואח'

ת"פ 16-09-44911 מדינת ישראל נ' לייבוביץ(עציר)

נתון רלוונטי לצורך בחינת סבירות ההסדר, שעמד לנגד עיני אף במסגרת הליך הגישור, הוא העונש שנגזר על הנאשם **שלומי שבת** – 11 חודשי מאסר ללא ניכוי תקופת מעצר, 18 חודשי מאסר על-תנאי וקנס בסך 50,000 ₪. עריכת השוואה בין עניינו של הנאשם לבין עניינו של אותו שבת, מלמדת כי הנאשם מצוי במקום גבוה יותר בהיררכיה, אך לא באופן משמעותי מאוד, וההבחנה ביניהם נובעת הן לאור טיב המעורבות, אך גם לאור העובדה כי אותו שבת הודה במיוחס לו כבר במסגרת החקירה. מכל מקום, הענישה המוצגת היום בעניינו של הנאשם "מתכתבת ומתיישבת" עם הענישה שהוטלה על אותו שבת (ת.פ. 17-01-10607).

סוף דבר, מצאתי כי הסדר הטיעון עומד במתחם הסבירות, ומכאן שיש לכבדו. כולי תקווה כי זוהי הפעם הראשונה והאחרונה בה הנאשם מוצא עצמו מעורב בפרשיה פלילית, ובהינתן העובדה כי עד לנקודת הזמן בה בוצעו העבירות, ניהל אורח חיים נורמטיבי, ניתן לצפות כי כך יהיה.

לאור האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 18 חודשי מאסר לריצוי בפועל בניכוי ימי מעצרו: 17.12.13 עד 1.1.14.
הנאשם יתייצב מחר – 18.4.18 בשעה 10:00 בבית מעצר ניצן לצורך ריצוי עונשו.

ב. 6 חודשי מאסר, אולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו את אחת העבירות בהן הורשע.

ג. קנס בסך 50,000 ₪ אשר יילקח מתוך הסכום אשר נתפס במהלך החקירה.

ד. חילוט הסכום שנתפס במהלך החקירה, וזאת לאחר קיזוז הקנס והשבת 30,000 ₪ לאשתו של הנאשם – גב' מיטל חיון ת.ז. 37459245.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 אפריל 2018

ת"פ 17-01-18772 מדינת ישראל נ' יפרח(עציר) ואח'
ת"פ 16-09-44911 מדינת ישראל נ' לייבוויץ(עציר)

מספרי הפריטים ברישומי המשטרה של סכומי הכסף התפוסים הינם כדלקמן:

2000 יורו מס' פריט 76380856;

150,150 ₪ מס' פריט 76371807 (מסכום זה יועברו 30,000 ₪ לאשת הנאשם, כאמור לעיל

ויקוזז הקנס בסך 50,000 ₪);

10,9000 ₪ מס' פריט 76371763;

9,600 דולר מס' פריט 76371358.

זכות ערעור כחוק.

ניתן והודע היום ב' אייר תשע"ח, 17/04/2018 במעמד הנוכחים.

בני שגיא, שופט

הוקלד על ידי כנרת גולן